

Riksdagen

Uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2016/17:31

Fredagen den 24 mars

§ 1 Rättsliga och inrikes frågor

Justitie- och migrationsminister Morgan Johansson

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 8–9 december 2016

Återrapport från informellt ministermöte den 26–27 januari 2017

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 27–28 mars 2017

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

God morgon allihop! EU-nämnden har samlats till sammanträde, och i dag ska vi behandla återrapporter från tidigare möten samt information och samråd inför kommande RIF-möten.

Vi börjar med justitieminister Morgan Johansson. Välkommen till EU-nämnden!

Vi har en lite dunkel belysning här i dag. Jag vet inte om det är för att stänga solen ute nu när vi äntligen har sol i Stockholm. Medan man ordnar med det hälsar vi också tjänstemännen välkomna.

Vi börjar som vanligt med återrapporter, om ministern har något att anföra utöver det skriftliga som har kommit till nämnden.

Anf. 2 Justitie- och migrationsminister MORGAN

JOHANSSON (S):

Nej, ingenting utöver det skriftliga.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Finns det några frågor och synpunkter från nämndens ledamöter när det gäller återrapporten?

Anf. 4 MIKAEL CEDERBRATT (M):

Vi ställde frågan i går på utskottet i samband med diskussionen om fördelningsmekanism. Den kvantitativa dimensionen har vi ju hört om förut. Men nu har det plötsligt talats om en kvalitativ dimension. Det var lite okänt för oss. Jag undrar om statsrådet har möjlighet att förtydliga det.

Anf. 5 Justitie- och migrationsminister MORGAN

JOHANSSON (S):

Du frågade om kvalitativa element i fördelningsnyckeln...

Anf. 6 ORDFÖRANDEN:

Med anledning av åiterrapporten frågade ledamoten om det som var uppe på ett tidigare ministermöte.

Anf. 7 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Det förslag som ligger på bordet nu handlar ju om kvantitativa kriterier. Då finns det medlemsländer som säger att de vill utvidga detta med kvalitativa kriterier. Det är emellertid oklart vad dessa medlemsländer egentligen menar med det. Det kan helt enkelt handla om mottagningskapacitet, bostäder och sådant. Arbetsmarknadselementet ingår ju i den nyckel som redan finns i dag.

Man vill helt enkelt lyfta upp diskussionen. Det finns ännu inga konkreta förslag från några länder.

Anf. 8 ORDFÖRANDEN:

Då lägger vi åiterrapporterna till handlingarna och går in på kommande RIF-råd.

Vi tar upp de dagordningspunkter som ligger på justitieministerns område, och vi börjar med dagordningspunkt 3, Reformering av det gemensamma asylsystemet och vidarebosättning. Det är en informationspunkt på rådsmötet.

Anf. 9 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Som vi alla känner till ska sammanlagt sju rättsakter på asylområdet förhandlas. De presenteras av kommissionen den 4 maj och den 13 juli. Det handlar om en revidering av Dublinförordningen, Eurodacförordningen och en ny förordning för EU:s asylmyndighet.

Vidare innehåller kommissionens förslag en ny skyddsgrundsförordning, en ny asylprocedurförordning, ett reviderat mottagandedirektiv och en förordning om ett EU-gemensamt system för vidarebosättning.

Man har kommit olika långt i förhandlingarna om de olika rättsakterna. Som ni känner till är vår syn att rättsakterna tillsammans utgör ett paket.

På det kommande RIF-mötet är dessa rättsakter uppsatta på dagordningen som lägesrapporter och framstegsrapporter. Det innebär att ordförandeskapet kommer att lämna lägesbeskrivningar under förhandlingarna om de olika rättsakterna. Vi för då ingen diskussion kopplad till denna dagordningspunkt.

Som tidigare kommer vi att hålla er underrättade om den fortsatta händelseutvecklingen, och vi återkommer om och när det finns behov av att justera ståndpunkterna.

Anf. 10 ESKIL ERLANDSSON (C):

Fru ordförande! Vad är statusen på diskussionen om säkra länder? Det är jag intresserad av, och därtill om det finns någon status på diskussionen i Europa. Vad är regeringens inriktning och ställningstagande i en sådan diskussion?

Anf. 11 MIKAEL CEDERBRATT (M):

Fru ordförande! Detta med ekonomiska sanktioner eller ekonomiska incitament finns ju i Dublinförordningen och även i viss mån i vidarebo-sättningspunkten. Där vet jag att regeringen vid något tillfälle har uttalat att man vill begränsa detta. Jag vill då ha lite kommentarer från statsrådet om hur diskussionerna går och om det fortfarande är regeringens ståndpunkt.

Anf. 12 ARON MODIG (KD):

Vi har ju haft en del diskussioner i socialförsäkringsutskottet när de här frågorna om regeringens ståndpunkter har varit på gång. Vi från Alliansen har framfört att vi har tyckt att det har varit allmänt hållna och att det har varit svårt för oss i oppositionen att få en hint om vad regeringen har tänkt att framföra i de diskussioner som kommer att föras vid rådet.

Utifrån det vill jag ställa en fråga om en del som finns med i den skriftliga lägesrapporten från ordförandeskapet när det specifikt kommer till asylprocedurförordningen. Det står att det har förts en diskussion om åtgärder för att förhindra sekundära förflyttningar. Man har diskuterat att man ska åstadkomma en balans genom att förhindra sekundära förflyttningar och vilka begränsningar som det kan medföra för möjligheten att söka skydd och så vidare.

Jag vill fråga hur Sverige har ställt sig när det gäller denna balansgång. På vilken sida har Sverige befunnit sig?

Anf. 13 AMINEH KAKABAVEH (V):

Vi har diskuterat dessa punkter fram och tillbaka länge. Det gäller särskilt avtalen med Turkiet, som jag tror är ett av de största misstagen som Europa har begått. De har bara förstärkt regimen i stället för att – som vi trodde – hjälpa flyktingar.

Min fråga till migrationsministern är: Har man utvärderat någonting i dessa avtal om säkra länder? Eller hur ser man på det i dag med tanke på det som sker i Turkiet? Erdoğan använder dessa avtal mot sitt eget folk och också för att stärka sitt fäste mot Europa.

Sedan har vi haft en avvikande mening här. Jag vet inte om det är läge att redan nu ta upp den, men jag väntar med det.

Anf. 14 ORDFÖRANDE:

Informationen från ministern var att detta är en informationspunkt på det ministerråd som vi håller samråd inför. Regeringen ber alltså inte om några nya ståndpunkter. Naturligtvis besvarar man gärna frågor här vid bordet, men jag har svårt att se att det går att avge någon avvikande mening här.

Anf. 15 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S):

Jag ska försöka att svara på en del frågor.

Till att börja med frågade Eskil Erlandsson om säkra länder. Som ni vet är vår ståndpunkt att vi är för en lista över säkra länder, men den ersätter inte en individuell bedömning i varje enskilt fall. Sedan förs det

en diskussion om vilka länder som man i så fall ska sätta upp på listan. Balkanländerna har vi sagt ja till, men inte till Turkiet.

Jag vet inte om Maria Westman-Clément kan lägga till någonting när det gäller läget i förhandlingarna på arbetsgruppsnivå.

Anf. 16 Ämnesrådet MARIA WESTMAN-CLÉMENT:

Det är inte föremål för några direkta förhandlingar just nu. När det gäller regeringens ståndpunkt kom vi vid senaste överläggningen överens om att lägga till ståndpunkten från förslaget om gemensam lista över säkra ursprungsländer till asylprocedurförordningen, där bestämmelsen från det första förslaget finns.

Ståndpunkten anger att förslaget välkomnas och att listor inte ersätter en individuell och rättssäker prövning, precis som ministern sa. Det är den ståndpunkten som gäller, och det är den linje som regeringen driver om frågan kommer upp inom ramen för rådets arbetsgrupp.

Anf. 17 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Ekonomiska sanktioner är en fråga som ingår i budgetprocesserna när vi ska förhandla EU:s nya budget, vilket också naturligtvis kompliceras av Storbritanniens utträde. EU kommer då att tappa mycket intäkter, och det föranleder att kostnaderna som helhet måste pressas ned.

Jag tycker att vi ska vara tydliga med linjen att alla EU-länder faktiskt måste se till att leva upp till de beslut som är fattade. Det kan inte vara så att man kan räkna med att häva in pengar från strukturfonderna utan att man lever upp till de beslut som är fattade. Den kopplingen tycker jag absolut att man kan och bör göra.

Aron Modig frågade om asylprocedurförordningen och sekundära förflyttningar. Vi är för begränsningar av sekundära förflyttningar. Kanske den tjänsteman som är med och förhandlar kan komplettera med det aktuella läget.

Anf. 18 Departementsrådet MATTIAS WAHLSTEDT:

Man måste hitta en balans här. Frågan är på vilken sida vi ställer oss i dessa förhandlingar. Eftersom det är en balansgång är vi välbalanserade och anser – precis som det står i ståndpunkten – att det inte ska vara tillåtet med sekundära förflyttningar. Det är själva tanken bakom förslaget att motverka sekundära förflyttningar. Samtidigt finns det länder i unionen som är beredda att gå längre för att förhindra sekundära förflyttningar.

Men sammanfattningsvis försöker vi vara en balanserad kraft mellan dessa länder. Det finns ju inte någon som tycker att det är bra med sekundär förflyttning och att det borde vara mer tillåtet. Det finns dock medlemsstater som är något hårdare än vad Sverige är.

Anf. 19 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Det kan till exempel handla om vilka förmåner som man får i ett annat land om man flyttar från det land som man har blivit anvisad till. För

oss som står för en mer jämlik fördelning är det viktigt att systemet fungerar när det väl kommer på plats.

Det finns invändningar från en del länder som säger: Ja, att fördela människor över EU lönar sig ändå inte, för de vill ändå inte vara här. Den invändningen får man ofta höra. De kommer ändå att flytta till Sverige eller Tyskland, säger dessa länder. Då måste systemet vara att det är i det land som man har blivit anvisad till som man har sociala förmåner, visserligen inledningsvis tills man har blivit medborgare eller har fast vistelse i EU. Den frågan lyfts ofta fram av dem som inte vill ha den här fördelningen därför att det ändå inte kan löna sig.

Vår inställning är, som du har hört, att vi vill motverka sekundära förflyttningar, och vi står på den sidan i diskussionen.

Amineh Kakabaveh frågade om Turkiet och Turkietuttalandet. Svaret är detsamma som tidigare, nämligen att det uttalandet aldrig kommer att vinna någon skönhetsstävling. Men det var nödvändigt i situationen för ett år sedan. Då var det tiotusentals som reste från Turkiet till Grekland varje vecka. Hade det fortsatt hade drunkningarna på havet också fortsatt och vi hade förvandlat Grekland till ett enda stort flyktingläger.

Det finns fortfarande ungefär 60 000 asylsökande i Grekland. Vi måste se till att vi hjälper Grekland i det här läget. Det var därför som beslutet om omfördelning kom till. Vi kommer senare att gå in på hur det går med det. Men faller Turkietuttalandet är det mycket dåliga nyheter framför allt för Grekland, men också för Europa i övrigt.

Situationen i Turkiet har ju försämrats. Vi har fått fler asylsökande med Turkiet som ursprungsland. Asylsökningar från folk som är i opposition nu i Turkiet – det kan också vara kurder och andra grupper – behandlar vi precis som alla andra. Har man ett skyddsbehov får man stanna i Sverige.

Jag tror att det var 12 procent av dem med Turkiet som ursprungsland som beviljades uppehållstillstånd förra året. Nu får vi se om den siffran kommer att stiga.

Anf. 20 JOHNNY SKALIN (SD):

Fru ordförande! Jag vill ställa frågan till regeringen om man är säker på att detta bara kommer att vara ren information på mötet. Är man säker på det, så att det inte blir någon form av diskussion? När frågan kommer tillbaka, kommer den tillbaka till nämnden eller kommer den tillbaka som A-punkt?

Anf. 21 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S):

Nej, den kommer att komma tillbaka till nämnden flera gånger innan det blir en A-punkt. Det här är en process som inte kommer att lösas i närtid. Vi pratar om sju rättsakter där olika delar av EU har mycket disparata åsikter, så detta kommer vi att prata om många gånger.

Det är uppsatt som en informationspunkt, och jag utgår ifrån att det ska vara så. Om det skulle vara något annat håller vi oss till de ståndpunkter som vi är bundna av från riksdagen. Om vi skulle behöva ändra ståndpunkterna återkommer vi hit och till SfU.

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:

Vi har ingen annan information än att det är information på rådet. Detaljerna i frågan återkommer troligen till utskottet. Detta är lagstiftningsärenden, och de diskuteras också av sakutskottet.

Anf. 23 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag vet inte om jag har uppfattat att det var hundra procent säkert att det bara kommer att vara ren information. Om det inte skulle vara så vill jag hänvisa till vår avvikande mening i socialförsäkringsutskottet den 2 februari 2017.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Det är regeringen som begär mandat för ytterligare ståndpunkter eller inte. När regeringen inte gör detta har vi det som en informationspunkt vid vårt samråd här inför rådsmötet och tar inte upp frågan om ståndpunkter. Det blir konstigt om olika partier har en avvikande mening mot en ståndpunkt som inte tas upp på rådets möte. Det är min åsikt i denna fråga.

Vi kommer att återkomma till frågorna, som vi har hört, och därmed lägger vi denna dagordningspunkt till handlingarna och tackar för informationen.

Det finns inget under dagordningspunkt 5, Övriga frågor, utan vi går över till dagordningspunkt 7, Migrationspolitik: Genomförande. Det är en diskussionspunkt på rådsmötet.

Anf. 25 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Vid Europeiska rådets informella möte i Valletta den 3 februari antogs den så kallade Maltadeklarationen. Deklarationen är i linje med innehållet i den höga representantens och kommissionens gemensamma meddelande av den 25 januari om migration längs den centrala Medelhavsrutten.

Ordförandeskapet har i nära samarbete med EU:s utrikestjänst och kommissionen presenterat en genomförandeplan för de prioriterade frågor som Europeiska rådet slagit fast i Maltadeklarationen. I planen anges vissa särskilt angelägna åtgärder. Vid rådets möte den 27–28 mars inbjuds ministrarna att lämna synpunkter på några av dessa åtgärder samt möjligheten att hitta synergier mellan Maltadeklarationen och genomförandeplanen för Vallettaprocessen.

Regeringen välkomnar uppföljningen av de prioriteringar som slogs fast i Maltadeklarationen med syfte att rädda liv och förhindra människosmuggling. Vi kommer vid rådsmötet att framhålla att genomförandet av Maltadeklarationen måste ske i enlighet med internationell rätt.

I Libyen måste ansträngningarna baseras på noggrann konfliktanalys och beaktande av den bräckliga politiska processen samt bidra till en fredlig lösning på konflikten. Respekten för principen om non-refoulement och rätten att söka asyl måste upprätthållas fullt ut.

Vi kommer att understryka vikten av ett mycket nära samarbete med IOM och UNHCR längs den centrala Medelhavsrutten. UNHCR och IOM är centrala för ett rättssäkert genomförande med respekt för mänskliga rättigheter. Regeringen kommer även fortsättningsvis att förord

Anf. 26 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns ett starkt stöd för regeringens här aviserade inriktning.

Vi går över till dagordningspunkt 7 b, med den fantastiska rubriken Utstationering till byråerna och omplacering. Jag tänker att ministern kan klargöra denna fråga lite.

Anf. 27 Justitie- och migrationsminister MORGAN

JOHANSSON (S):

Det handlar delvis om omfördelningsfrågan och hur det går med den. Dagordningspunkten är återkommande på RIF-råden. Enligt vår senaste information kommer denna punkt att diskuteras under vår lunch. Eftersom vi ännu inte fått någon reviderad dagordning för mötet utgår vi tills vidare ifrån att punkten kommer att behandlas på rådet.

Ännu en gång handlar det om att diskutera migrationssituationen i EU och hur medlemsstaterna ska följa upp de åtgärder som vi tillsammans har beslutat om, framför allt omfördelnings-, omlokaliserings- och vidarebosättningsbesluten från 2015. Situationen är fortfarande oacceptabel vad gäller antalet personer som befinner sig i hotspots i Grekland och Italien.

Europeiska rådet har vid upprepade tillfällen uppmanat alla medlemsstater att bidra med stöd till Easo och Frontex, men bidragen från medlemsstaterna är fortfarande inte i paritet med behoven.

Vi har 62 434 migranter som befinner sig i Grekland. Totalt har 14 400 personer omfördelats från Italien och Grekland till andra medlemsstater. Det är ett halvår kvar till genomförandetiden för besluten – medlemsstaterna fick två år på sig att genomföra de beslut vi fattade hösten 2015.

Sverige har haft ett uppskov när det gäller omfördelningen från Italien och Grekland, och det löper ut i sommar. När uppskovet har löpt ut kommer vi att se till att vi genomför de åtaganden vi har gjort. Vi ska leva upp till besluten. Om inte vi gör detta kommer ingen annan att göra det heller. Det måste vara så att vissa länder fortsätter att hålla sig till reglerna men också till sina avtal och löften, och det tänker vi göra. För vår del handlar det om 3 700 som kommer att omfördelas från Italien och Grekland under sommaren fram till hösten. Migrationsverket planerar just nu denna omfördelning.

Vi gör vår del, och andra medlemsstater måste göra sin del. Förutom omfördelningen från Italien och Grekland fanns det ett beslut om vidarebosättning från konflikternas närområden, framför allt Turkiet, Jordanien och Libanon. Det beslut som fattades sommaren 2015 var att vi tillsammans i EU skulle vidarebosätta 22 000. Hittills har 14 000 av dessa vidarebosättningar gjorts. Det är en större andel än den totala andelen för hela omfördelningen.

Det är ett halvår kvar, och jag skulle vilja säga att det går åt rätt håll i den delen. Det är första gången som vissa länder gör vidarebosättningar, och på det sättet är beslutet en framgång.

Sverige har åtta personer på plats för att hjälpa Italien och Grekland – fyra i Italien och fyra i Grekland. De finns numera också på öarna – jag tror att de är på Chios – för att hjälpa till med handläggningen av ärendena.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Tack för informationen och klargörandet av punkten! Det är alltså en diskussionspunkt på rådet, och det finns ett förslag till ståndpunkt.

Anf. 29 JOHNNY SKALIN (SD):

Fru ordförande! Det är svårt att ha synpunkter på att man ska genomföra fattade beslut, även om vi inte håller med om dem. Jag vill markera att vi inte håller med om besluten, men vi kan givetvis inte leverera några synpunkter vad gäller att man ska genomföra det som har beslutats.

Vad gäller frågan om att hjälpa de yttre medlemsstaterna förstår jag vad man vill komma åt med detta. Det har varit och är fortfarande en ohållbar situation för framför allt Grekland och kanske delvis Italien. Samtidigt tycker vi att om man ska vara medlem i Europeiska unionen ska man också kunna värna sina yttre gränser. Det har visat sig att man inte har kunnat göra det i de sydliga och östliga delarna av Europa.

Sverige och EU borde ställa högre krav på medlemsstaterna att klara av att hantera detta. Europeiska unionens hela samarbete, som man kallar det, bygger ju på att man ska kunna upprätthålla detta, men det har inte fungerat. Sedan förstår vi naturligtvis att yttre omständigheter har påverkat det hela, men man ska kunna ställa höga krav på de medlemsstater som ingår i en union. Den synpunkten vill jag leverera.

Jag vill också markera mot att Sverige ska ta emot 3 700 individer genom en överföring från Grekland och Italien. Om man jämför Grekland och Italien med Sverige har Sverige också tagit emot många människor efter de kriser som funnits i vår omvärld, framför allt under föregående år. Jag tycker att detta är en märklig politik, och jag vill framföra min synpunkt om detta.

Anf. 30 SAID ABDU (L):

Fru ordförande! Vi tycker att det är viktigt att Sverige står upp för asylrätten och således även är solidariska inom EU. Därför instämmer vi i regeringens hållpunkt.

Jag skulle vilja ha en vidareutveckling av det som står i texten om att hitta lagliga vägar till EU. Om vi ska förhindra människosmuggling framgent måste vi ha andra vägar till EU. Något som finns är det blå kortet, som många inte känner till och som är en väg att söka sig in i EU. Finns det andra vägar – har ministern några ytterligare tankar om det?

Anf. 31 AMINEH KAKABAVEH (V):

Det är jättebra att regeringen driver och har drivit att andra länder också ska ta ansvar. Det är viktigt att alla länder tar ett ansvar, inte bara Sverige. Men precis som föregående talare var inne på är problemet att det inte finns några lagliga vägar i dag och att folk därför tar risker.

Jag undrar hur man tänker kring FN och flyktingkommissarien och om FN på något sätt sanktionerar att länder inte tar sitt ansvar. Över

60 000 människor i Grekland ska omfördelas, och många länder vill inte ta emot dem. Det måste finnas ett alternativ om länderna i EU inte kommer överens.

Alla har skrivit under avtal om att ta ansvar, och nu handlar det om människors öde. Det är beklämmande att den lagliga vägen till rätten att söka asyl är totalt stoppad i många länder. Detta är mycket besvärande för asylrätten i hela Europa, i alla fall i många länder som inte tar sitt ansvar.

Jag tror att vi har haft en avvikande mening i denna fråga, och den står vi fast vid.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Jag vill också ge en kommentar. Det är välkommet att höra att vidarebosättningsbesluten ser ut att gå åt rätt håll. Det är oerhört viktigt att länder i krisernas närområde, såsom Libanon, som har tagit emot enorma mängder i ett skralt samhällssystem, får hjälp och ser att denna hjälp inte bara kommer genom fina politiska ord utan faktiskt genomförs, även om det ibland kan ta tid.

Det är naturligtvis förståeligt att det tar tid för länder att ordna vidarebosättning. Här måste Migrationsverket komma in, och det måste till ett system som gör att människor får förutsättningar när de kommer hit.

På samma sätt tycker jag att det låter lite mer positivt än de tongångar som vi tidigare har hört om omfördelningsbesluten. Naturligtvis går det fortfarande alldeles för långsamt, och det låter väldigt snabbt att det hela ska klaras ut på ett halvår. Jag tycker ändå att ministern lät mer positiv i den delen. Kanske tyder detta på att åtminstone en majoritet av EU-länderna har börjat förstå att det inte finns någon annan väg att gå och att vi måste hjälpas åt i denna situation.

Att Sverige tar emot 3 000 personer omfördelat från Grekland och Italien, med den enorma tillströmning som har varit i dessa länder, tycker jag låter fullt rimligt. Med tanke på att ansträngningen för asylboenden och andra institutioner i Sverige successivt har minskat med regeringens politik och att vi har fått ett fungerande omfördelningsystem här tror jag att vi har goda förutsättningar.

Anf. 33 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S):

Till Johnny Skalin vill jag säga att vår inställning är att om man ska vara medlem i Europeiska unionen måste man leva upp till de beslut som EU fattar. Det finns länder som absolut inte vill kännas vid dem. Jag var i Ungern för tre veckor sedan och satt i två timmar med den ungerske migrationsministern, >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<.

Ungern är ett sådant land som har nollat båda kolumnerna. Det är alltså 0 från Italien och Grekland, och det är 0 asylsökande från närområdena – Libanon, Turkiet och så vidare. De har inte velat ta emot någon över huvud taget. Samtidigt säger landet att de har tagit emot väldigt många asylsökande, men det gjorde de inte – de flesta åkte vidare till Tyskland, Österrike eller Sverige.

Ungern ställde till med en folkomröstning mot beslutet, och Slovakien drog EU inför EU-domstolen för att få det upphävt och så vidare.

Sådana åtgärder är ägnade att försvåra och i viss mån till och med sabotera vårt arbete för att skapa ett gemensamt åtagande eller arbete där vi delar på ansvaret. Om man ska vara med i EU får man också vara beredd att leva upp till de beslut som fattas och att dela på jobbet.

Said Abdu tar upp frågan om lagliga vägar igen, och det var därför jag nämnde de 14 000 som vidarebosatts, av de 22 000 som vi är på väg upp till. Fler EU-länder än någonsin gör nu vidarebosättningar. De baltiska länderna har till exempel varit mycket aktiva, och Portugal har varit mycket progressivt. Flera andra länder börjar ta ett större ansvar än tidigare.

Sverige har tagit vår del av dessa. Vi vidarebosatte faktiskt 491 syrier förra året inom ramen för vår kvot, från Libanon, Turkiet och Jordanien. Så vi har gjort vår del när det gäller detta.

För att svara på din fråga: Du nämnde blåkortet, men det jag tycker att vi ska göra är att bygga vidare på de förslag som nu finns; det är ju ändå rättsakterna. Det handlar om att försöka skapa ett europeiskt vidarebosättningsprogram, där alla EU-länder i så stor utsträckning som möjligt åtar sig att göra vidarebosättningar. Det kommer att bli ännu viktigare när vi ser att antalet asylsökande flyktingar är större än någonsin: 65 miljoner i världen. Så det jobbar vi för.

Det är också delvis samma svar jag vill ge på Amineh Kakabavehs fråga. När det gäller FN är de flesta FN-medlemmar bundna av Genèvekonventionen, vilket innebär att vi, när asylsökande kommer till våra gränser, ska pröva deras asylansökningar på ett rättssäkert sätt. Vi driver i alla sammanhang, både europeiska och globala, att vi ska värna Genèvekonventionen och asylrätten. Det finns de som vill ifrågasätta den, bland annat när det gäller hur man ska definiera flyktingar, och snäva in den. Sverige håller förstås emot alla sådana diskussioner.

Till Åsa Romson vill jag säga att det är alldeles rätt att det när det gäller vidarebosättningen ser det bättre ut än man kanske hade trott. När det gäller omlokalisering från Italien och Grekland ligger vi fortfarande på alldeles för låga tal; vi måste se till att öka dem.

Men 14 400 personer är ändå 14 400 personer. Det är ett stort antal män, kvinnor och barn som faktiskt har kunnat komma ut från de hotspots som finns i Grekland och komma in i Europa. Varje sådan individ är ju ett eget människoöde. Det gäller alltså att fortsätta att jobba på, se till att det blir fler och öka takten.

Vad vi gör är att vi samtidigt bryter igenom en princip: Vi för upp frågor som tidigare har varit helt nationella på europeisk nivå. Varje gång man gör ett sådant principgenombrott är det klart att det tar lite tid, och det kan vara svårt för en del att acceptera.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Vi har noterat en avvikande mening från Vänsterpartiet, men Amineh vill ändå ha ordet.

Anf. 35 AMINEH KAKABAVEH (V):

Jag vet att Sverige gör ett jättebra jobb; det råder inget tvivel om det. Min fråga, som jag tror att jag ställt tidigare, gäller dock att FN påpekar när länder inte gör rätt för sig, när man till exempel har förbundit sig till olika regler och normer. Men när det gäller flyktingar finns inga uppfölj-

ningar. Jag tror att det är ett år sedan jag sa samma sak: Borde inte länder som exempelvis Sverige gå ihop och säga att detta inte går; vi har diskuterat detta sedan två år tillbaka, och vi kommer ingenvart. Vissa länder ifrågasätter till och med konventioner där man förbundit sig.

Borde man då inte ta nästa steg? Det borde finnas någon sanktion för att man ska kunna få bukt med detta. Det går inte att bara skriva under tjusiga papper och sedan inte följa upp. Man har helt enkelt en skyldighet.

Anf. 36 JOHNNY SKALIN (SD):

Fru ordförande! Tack, ministern, för utläggningen! Det är såklart intressant att höra hur regeringen tänker och tycker även om man inte håller med.

Och jag håller verkligen inte med. Jag tänker inte ta ställning för något enskilt medlemsland i Europa när det gäller hur man gör eller inte gör. Jag tycker egentligen inte att regeringen heller skulle göra det, för jag tycker inte att detta är ett område som ska lyftas upp på europeisk nivå. Man ska ha respekt för de enskilda medlemsländerna och hur de vill hantera sina interna angelägenheter.

Det hade också varit trevligt om man från Sveriges sida – om man nu vill lyfta upp detta på europeisk nivå, vilket ministern tydligt säger att han vill göra och även markerar genom den politik han faktiskt står bakom – vände sig till de svenska väljarna och frågade: Vad tycker ni? Tycker ni att det är okej att vi flyttar upp ytterligare ett stort politiskt område från svensk och nationell nivå till europeisk nivå? Det är precis vad detta handlar om.

Man börjar smått, såklart; det gör man alltid i den europeiska politiken. Vad man än vill åstadkomma börjar man med ganska små steg, myrsteg, och sedan tar man elefantsteg. Sedan har vi helt plötsligt en federalisering på område efter område. Det är det vi har sett under de 60 år som EU eller dess föregångare har existerat.

Jag beklagar detta. Jag tycker att det är en tråkig syn på politik att man vill flytta över politiken från enskilda medborgare så att de inte kan ha något inflytande. Jag tycker ändå att makten i en demokrati ska utgå från folket. Jag skulle vilja att ministern förklarade på vilket sätt makten utgår från folket om vi flyttar över rätten att bestämma från det svenska till det europeiska folket. Det är de steg man faktiskt tar här.

En annan aspekt är det som ministern nämnde: att det handlar om omkring 14 000 människor – män, kvinnor och barn. Det är klart att det är människor vi talar om och inte bara siffror. Men det är människor som ändå hade någon form av skyddad tillvaro någonstans, även om det inte var i Sverige.

Nu talar man om vidarebosättning; de ska alltså bosätta sig någon annanstans. Nu ska 3 700 människor bosätta sig i Sverige, som har tagit emot en väldigt stor andel av dessa individer. Ministern vet likaväl som jag hur det ser ut med mottagandet per capita för Sveriges del, jämfört med medlemsländerna ute i Europa.

Sverige har tagit emot en obefogat stor andel människor, och nu vill man att vi ska ta emot ännu fler. Motivet för det är att 65 miljoner människor befinner sig på flykt i världen. Om man brydde sig om dessa 65 miljoner människor, varför riktar man inte resurserna till områden i när-

heten av dessa människor så att vi kan hjälpa så många som möjligt på plats? Det är så man bedriver en ansvarsfull flyktingpolitik, där man faktiskt bryr sig om människorna i vår omvärld.

Om så inte är fallet tycker jag att ministern ska svara på hur vi ska omfördela dessa 65 miljoner människor runt om i världen. Är det Europa som ska ta emot dem, eller USA? Vilket land ska ta emot dessa människor? Ministern vet likaväl som jag att det är i närområdet som de allra flesta människor hamnar. Ska vi verkligen hjälpa så många som möjligt måste vi se till att deras omständigheter i närområdena avsevärt förbättras, och det är en politik som regeringen inte ställer upp på.

Jag är väldigt kritisk till det, och framför allt är jag väldigt kritisk till att man nu avser att flytta upp även invandringpolitiken – ett jättestort politiskt område som påverkar samhällets alla beståndsdelar – till europeisk nivå. Det tycker jag skulle kunna föranleda krav på en folkomröstning i frågan. Det här är tyvärr inte rätt forum för detta, men det är i alla fall min uppfattning.

Anf. 37 ORDFÖRANDEN:

Man har rätt att föra fram en uppfattning, men jag konstaterar att punkten handlar om genomförandet av redan beslutade åtgärder inom EU-systemet. Vi kanske inte här behöver hålla en diskussion om principen kring vad som ska ligga på EU-nivå och inte; den kommer att komma upp i andra forum.

Anf. 38 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Till Amineh Kakabaveh vill jag säga att det sedan i höstas pågår två stora processer på FN-nivå; man kallar det för compacts. Vi inledde detta när FN:s generalförsamling öppnade i september.

Den ena processen handlar om hur man ska kunna förstärka rättigheter för migranter över huvud taget. Det handlar inte bara om flyktingar utan också om arbetskraftsmigranter och frågeställningar om till exempel hur deras arbetsförhållanden ser ut i de länder där de jobbar. Där jobbar Sverige sedan lång tid ihop med ett antal länder där många åker utomlands för att jobba, till exempel Bangladesh. Där har vi varit aktiva tillsammans, också inom ramen för det så kallade Globala forumet.

Den andra stora process som pågår fokuserar just på flyktingfrågan. Det handlar om det du far efter: Vilka ökade krav kan FN ställa på medlemsländerna för att kunna ta hand om denna enorma fråga? Detta är ju en av de stora globala frågorna, tillsammans med klimatfrågan och kanske ytterligare något. Detta är en av de allra största frågeställningarna just nu, och den kommer inte att försvinna. Om det skulle bli fred i Mellanöstern uppstår säkert någon annan konflikthärd eller något annat skäl att fly. Klimatsituationen gör att människor tvingas att röra på sig.

Inom ramen för dessa två processer driver Sverige en progressiv linje för att, som du är ute efter, kunna ställa högre krav på länderna och också följa upp vad de gör.

Till Johnny Skalin vill jag säga att vi helt enkelt har olika uppfattningar i grunden. Du talar om interna angelägenheter, men för oss är detta inte interna utan gemensamma angelägenheter. Det är nästan banalt att påpeka, men flyktingfrågan är ju i grunden gränsöverskridande. Det är

nästan lite löjligt att peka på detta. Det innebär att vi måste samarbeta över nationsgränserna – annars kommer vi inte att kunna lösa flyktingfrågan. Möter vi inte detta som en union utan som enskilda medlemsstater kommer vi inte att klara av situationen.

Man kan inte påstå att de totalt 14 000 människor som vi nu tar emot, som har kommit från Italien och Grekland, har haft något slags skyddad tillvaro. Om man har besökt de hotspots som finns där inser man att det inte är platser där man skulle vilja att ens barn växte upp. Det vänder jag mig emot. Vår ingång, tycker jag, måste vara att vi ska ge dessa människor en möjlighet att leva i Europa – att vi ska ta våra skyldigheter gentemot flyktingar på allvar.

Vi riktar också resurser till närområdet. Det finns knappt något land som gör mer för bland annat UNHCR, Unicef, som driver skolorna i flyktinglägren, IOM, World Food Programme och alla som hjälper till med att hålla de människor som befinner sig i flyktinglägren i närområdena vid liv. Det finns knappt något land som gör mer än Sverige.

Men det hjälper faktiskt inte, för så länge kriget pågår kommer flyktingströmmarna att vara kvar. Därför måste man alltid göra båda delarna: hjälpa dem på plats och se till att kunna erbjuda skydd i bland annat Europa.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Har Sverigedemokraterna en avvikande mening eller synpunkter på den ståndpunkt vi nu diskuterar? Jag tänker inte tillåta en längre debatt om de allmänna frågorna, för dem kan vi hålla på med i oändlighet.

Anf. 40 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag har en kommentar.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Det finns ingen kommentar att göra mer än att säga om du tycker att ståndpunkten är acceptabel eller inte. Som jag har förstått det är Sverigedemokraternas inriktning att ni har sagt nej till att detta ska ligga på gemensamhetsnivå, men när det gäller genomförandebesluten är ni inte emot och har därför inte flaggat för någon avvikande mening. Är det rätt uppfattat?

Anf. 42 JOHNNY SKALIN (SD):

Ja, det är korrekt uppfattat, men det är ju en diskussion ...

Anf. 43 ORDFÖRANDEN:

Tack! Då kan jag konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning när det gäller denna dagordningspunkt. Jag noterar en avvikande mening från Vänsterpartiet.

Vi går vidare till dagordningspunkt 8, Återvändandepolitik, som jag tror att nämndens ledamöter också vill diskutera eftersom det kom en justerad ståndpunkt och hölls en lång diskussion i utskottet i går. För att använda tiden på bästa sätt tycker jag att vi ska gå vidare till denna dagordningspunkt; det är en diskussionsfråga i rådet.

Det rör sig om en riktlinjedebatt. I september 2015 lade kommissionen fram en handlingsplan för återvändande, som omfattade ett antal åtgärder för att effektivisera EU:s återvändandesystem. Det handlar bland annat om åtgärder för att stödja genomförandet av frivilligt återvändande, om att säkerställa tillämpning av gällande regelverk och om ett förstärkt samarbete med tredjeländer.

De flesta av dessa åtgärder pågår eller har redan genomförts. Antalet verkställda återvändandebeslut från EU fortsätter dock att vara litet. Mindre än hälften av de beslut som medlemsstaterna fattar verkställs. Samtidigt har antalet återvändandebeslut i och med den ökade migrationsinströmningen till EU ökat kraftigt sedan handlingsplanen för återvändande antogs. Ytterligare ansträngningar behövs därför för att öka återvändandet. Detta råder det stor samsyn om.

Bland annat har Europeiska rådet i slutsatser från den 20–21 oktober förra året efterlyst en förstärkning av de nationella återvändandeförfarandena. I Maltadeklarationen den 3 februari i år välkomnade stats- och regeringscheferna kommissionens avsikt att snabbt lägga fram en uppdaterad handlingsplan och ge medlemsstaterna vägledning för hur de kan öka återvändandet och få till stånd ett effektivt återtagande inom ramen för det befintliga regelverket.

Kommissionen presenterade den 2 mars ett meddelande om en förnyad handlingsplan för återvändande. Fokus ligger i huvudsak på utveckling av redan genomförda eller pågående åtgärder på EU-nivå för att stödja medlemsstaterna i fråga om återvändandet.

I anslutning till den förnyade handlingsplanen har kommissionen även presenterat en rekommendation med vägledning om hur medlemsstaterna kan effektivisera sina återvändanden inom ramen för det handlingsutrymme som ges i återvändandedirektivet.

Kommissionens meddelande om förnyad handlingsplan och den åtföljande rekommendationen välkomnades av Europeiska rådet i rådets ordförandeslutsatser den 9 mars.

Efter mötet i socialförsäkringsutskottet i går har vi vidareutvecklat ståndpunkten, och ni fick den nya ståndpunkten i går kväll. Den lyder nu:

”Regeringen välkomnar kommissionens meddelande och rekommendation.

En väl fungerande ordning för återvändande är viktig för ett gemensamt och hållbart europeiskt migrationssystem. Regeringen ställer sig därför bakom utökade ansträngningar i syfte att verkställa återvändandebeslut och som säkerställer att detta sker på ett rättssäkert och värdigt sätt med full respekt för grundläggande rättigheter, inklusive asylrätten, och principen om non-refoulement. Den förnyade handlingsplanen och rekommendationen utgör en bra utgångspunkt för det fortsatta arbetet med att få till stånd en ändamålsenlig ordning.”

Sedan har vi lagt till:

”Regeringen vill framhålla vikten av åtgärder för att främja frivilligt återvändande, praktiskt samarbete mellan medlemsstaterna och att medlemsstaterna nyttjar det stöd som Frontex kan ge när det gäller att samordna, organisera och finansiera återvändandeinsatser. Vi vill också

framhålla fortsatt arbete med att få till stånd ett bra samarbete med tredjeländer när det gäller återtagande.”

Under dagordningspunkten om återvändandepolitik förväntar vi oss på rådsmötet en allmän riktlinjedebatt om återvändandepolitiken med utgångspunkt i kommissionens meddelande om förnyad handlingsplan och den åtföljande rekommendationen.

Ordföranden har inför mötet presenterat ett diskussionsunderlag. I underlaget ombeds ministrarna att diskutera vilka åtgärder i den förnyade handlingsplanen som bör prioriteras för att väsentligt öka effektiviteten i EU:s återvändandesystem och vilka ytterligare åtgärder som bör vidtas på EU-nivå för att öka återvändandesamarbetet med tredjeländer och förbättra samordningen mellan medlemsstaterna och EU:s insatser för detta ändamål.

Som anges i ståndpunkten, som jag nyss läste upp, vill regeringen framhålla vikten av åtgärder för att främja frivilligt återtagande, praktiskt samarbete mellan medlemsstaterna och att medlemsstaterna nyttjar det stöd som Frontex kan ge när det gäller att samordna, organisera och finansiera återvändandensatser. Vi framhåller också fortsatt arbete med att få till stånd ett bra samarbete med tredjeländer när det gäller återtagande.

Vi stöder den senaste tidens intensifierade satsningar till förmån för en mer effektiv gemensam återvändandepolitik i detta avseende.

Jag har också varit i kontakt med flera av er i går kväll och nu på morgonen när det gäller frågor om sådant som ni tyckte att vi borde förtydliga.

När vi talar om samarbete med tredjeländer vill vi särskilt lyfta fram EU:s arbete med att förhandla fram återtagandeaftal med länder vars medborgare efter en rättssäker prövning inte har befunnits ha skyddsbehov. Det handlar till exempel om att de berörda ländernas beskickningar i större utsträckning ska utfärda resehandlingar. Behovet av återtagande kommer att vara stort, och EU:s kapacitet skulle här kunna underlätta det.

I rekommendationen föreslår kommissionen bland annat hur medlemsstaterna på ett mer ändamålsenligt sätt bör använda det utrymme som ges i återvändandedirektivet att ta personer i förvar för att öka det faktiska genomförandet av återvändandebeslut.

I diskussionsunderlaget ombeds ministrarna att redogöra för eventuella åtgärder som man förväntas vidta med anledning av kommissionens rekommendationer gällande förvar, inklusive möjligheten att ta minderåriga i förvar under de strikta villkor som återvändandedirektivet anger och med beaktande av barnets bästa.

I detta avseende avser jag att framhålla att vi har ett ändamålsenligt genomförande av återvändandedirektivet och att vi har vidtagit åtgärder, bland annat en utökning av antalet förvarsplatser. Möjligheten att ha minderåriga i förvar, om det är fråga om att verkställa ett återvändandebeslut, finns under strikta villkor i vår nationella lagstiftning.

Avslutningsvis vill jag informera om hur situationen ser ut just nu när det gäller återvändandet från Sverige. Förra året lämnade nästan 19 000 personer Sverige. De reste antingen tillbaka till sina hemländer eller till ett annat EU-land. Då talar vi om Dublinärenden. 19 000 är den högsta siffran någonsin. Av dem var det nästan 3 000 som återvände till Irak och drygt 800 som återvände till Afghanistan. Andra stora återvändarländer är Albanien och Serbien. Till Albanien återvände 900, och till Serbien

återvände 400. I de flesta av dessa fall bedöms asylansökningarna som uppenbart ogrundade. Det innebär att om man kommer från dessa länder går processen mycket snabbt. Efter bara några veckor kan man vara tillbaka i sitt hemland. Detta gäller Balkanländerna. Det är svårare med de andra länderna.

När det gäller Irak och Afghanistan återvänder de allra flesta frivilligt. Det är också en konsekvens av att vi använder återvändandebidraget, alltså det stöd som man kan få. Det är 30 000 kronor per individ och 75 000 kronor per familj för att man ska kunna starta om sina liv igen. Vi använder nu detta stöd tio gånger mer än vi gjorde 2015. Det är ett effektivt och bra verktyg för att se till att människor faktiskt lämnar Sverige frivilligt och att de får en möjlighet att starta om sina liv när de är hemma.

Anf. 45 ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Först och främst vill jag säga att jag uppskattar att vi med en öppen attityd kan diskutera denna typ av problematik, apropå att det är synnerligen komplicerade saker som är under diskussion här.

Till regeringens ståndpunkt skulle man kunna lägga precis hur många saker som helst, tror jag. I diskussioner i en rådsförsamling måste man emellertid begränsa sig och inrikta sig på det som är viktigast. Jag tycker att regeringen med de kompletteringar som nu är gjorda har uppfyllt de krav som man kan ställa på en nation, en medlemsstat, i Europeiska unionen i dessa diskussioner. Jag har därmed sagt att jag ställer mig bakom det som statsrådet nu har redovisat.

Anf. 46 MIKAEL CEDERBRATT (M):

Fru ordförande! Jag tycker att ordförandeskapet hanterar detta på ett ganska bra sätt när man har en mängd olika förslag som har kastats ut. Man ber ändå medlemsstaterna att försöka precisera sig, så att det blir lite mer struktur i diskussionen. Jag tror att det är en framgångsfaktor.

Då tycker jag att det är viktigt att varje medlemsstat verkligen fokuserar på att hitta de punkter som man bedömer vara högst prioriterade. Jag tror att det är en framgångsfaktor. Om man är tidigt ute och har en åsikt brukar det nämligen vara ett framgångsrikt sätt att ge en inriktning för den vidare diskussionen. Det var därför som vi var mycket kritiska i utskottet i går. Den dåvarande ståndpunkten gav ingen vägledning över huvud taget.

Förutom det som är ändrat i skrift tolkar jag ändå statsrådets tillägg som att man tycker att återtagandeavtal är väsentliga men också att man ska försöka förmå ursprungsländer att faktiskt utfärda resehandlingar eller alternativt acceptera EU:s id-handlingar för att det ska vara möjligt att utföra en utvisning. Jag tolkar in dessa saker.

Då tycker jag att statsrådet bör lyssna mycket noga. Jag tycker nämligen att regeringen ska ha kredd för att man har preciserat sin ståndpunkt.

Men vad vore en politik om man inte var missnöjd på ett litet område. Därför kommer vi att ha en liten avvikande mening om preskriptionstiden. Den kommer att lyda:

I dag kan den som nekas uppehållstillstånd få en ny ansökan prövad efter fyra år. Om det rör sig om ett beslut som innebär att ansökan ska prövas i ett annat EU-land är preskriptionstiden för det tidigare beslutet

ännu kortare. Det rör sig då om enbart 18 månader. Vi vill begränsa möjligheten att få en ny asylansökan prövad både i Sverige och på EU-nivå. När det gäller den preskriptionstid på fyra år som finns i Sverige vill vi få den förlängd.

Skälet till att vi lyfter fram detta är att om preskriptionstiden är för kort är det någon form av pull factor för att gå under jorden och vänta in möjligheten att ansöka på nytt. Det är därför som vi har denna avvikande mening.

Men statsrådet hörde vad jag sa om att man ska ha kredd för detta.

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:

Även jag hörde vad du sa, även om jag inte riktigt förstod den avvikande meningen. Menar Moderaterna alltså att de vill att ministern ska framföra detta på mötet i samband med att man redogör för Sveriges planer att använda sig av återvändandereglerna? Det lät annars väldigt mycket som en svensk politik som vi förvisso ägnar oss åt varje dag i riksdagen.

Anf. 48 MIKAEL CEDERBRATT (M):

Jo, men det finns alltså en preskriptionstid även på EU-nivå, och den är 18 månader. Därför tycker jag att detta är relevant här.

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Tack så mycket. Då vet jag det.

Anf. 50 JOHNNY SKALIN (SD):

Fru ordförande! Migrationspolitiken innehåller uppenbarligen många delar. En del är givetvis återvändandet. Det är någonting som vi har varit mycket dåliga på att praktisera i Sverige, tycker jag. Det var jag inne på i mitt tidigare inlägg i det föregående ärendet, alltså att vi vidarebosätter människor. De flyttar hit.

Skydd ska väl gå ut på att man skyddar människor under den tid som de behöver skydd, om vi ska kalla dem för flyktingar? Annars måste vi kalla dem för någonting annat. Då handlar det om invandring.

Vi vet att UNHCR ger stöd till flyktingar i omvärlden. Men vi vet också att Sverige ensamt som nation avsätter mer pengar för migrationen per år än vad hela UNHCR gör. Då kan man fundera på hur vi verkligen hjälper människor. Men det är en annan fråga.

När det gäller denna fråga ser vi att det finns en risk för att återvändandebidraget, om det blir för generöst, kan dra till sig människor. Man måste sätta återvändandebidraget på en rimlig nivå, som gör att människor inte dras hit för att få ett bidrag så att de kan åka hem.

Där tycker jag att regeringen ska föra en diskussion i EU om hur högt detta bidrag ska tillåtas vara innan vi får en så kallad pull factor. Det tycker jag att vi ska undvika, så att vi inte får mer problem av detta.

Vi tycker också att regeringen borde se på det australiska regelverket, som innebär att man kan skicka människor till tredjeland och inte bara tillbaka till ursprungslandet som fallet är nu i Sverige och i Europa.

Vi tycker att man ska kunna förhandla fram avtal med länder inte bara på europeisk nivå utan även från svensk sida eller från en enskild

medlemsstats sida, så att vi får återvändandeavtal som förhandlas även på nationell nivå och så att vi inte hela tiden bara förlitar oss på att EU ska lösa alla våra problem. Det tycker jag att EU hittills inte har varit så duktigt på att göra. Detta vill jag framhålla som en ståndpunkt som vi vill anmäla som en avvikande mening.

Det vore bra om vi kunde undvika att människor, individer, kommer till Europa och får avslag här och sedan ansöker om asyl i något annat europeiskt land, och på det sättet åker runt i Europa och ansöker om asyl. Det vore bra om vi hade ett mer enhetligt system, så att människor inte missbrukar asylsystemet. Om det går att upprätta på något sätt genom samarbete mellan alla medlemsländer, utan att det tas på en överstatlig nivå, vore det bra.

Anf. 51 AMINEH KAKABAVEH (V):

Vi i Vänsterpartiet är naturligtvis mycket kritiska till EU-kommissionens rekommendationer och tycker att Sverige helt enkelt ska förhålla sig till detta. Vi vill inte att Sverige ska stå bakom detta. Det finns olika anledningar till det. Och vi har anmält en avvikande mening om detta.

Jag vill här helt enkelt poängtera att det inte går att utpressa människor med pengar, till exempel genom avtal med Afghanistan eller Turkiet, eller att bara ge pengar och tro att människor ska återvända till ett land som de har flytt från på grund av fattigdom, politik eller krig. Det är inte den vägen som vi ska välja.

Vi är också kritiska till den delen som gäller förvar. Rekommendationen är att man ska förlänga från 6 till 18 månader. Jag tänker på barnperspektivet och hur vi resonerar kring de här frågorna. Vi har ju fått kritik på grund av detta. Det handlar om till exempel psykisk ohälsa, och barn som sitter i förvar kan drabbas av depressioner.

Det går helt enkelt inte att med pengar pressa tillbaka det här. Det gäller människor som söker asyl, och de har inte möjlighet att bygga ett liv i det land som de har lämnat. I så fall måste man bekämpa fattigdom, korruption och krig i det landet. Man måste helt enkelt se till att de länderna inte belönas. Ojämlig resursfördelning gör att krig och andra konflikter uppstår.

Man jobbar bara med symptomen, vilket är helt fel väg att gå, och därför är vi kritiska till kommissionens rekommendationer. Med det vill jag lämna samma avvikande mening som vi lämnade tidigare.

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Jag är inte riktigt säker på formuleringen ”som vi lämnade tidigare” eftersom den avvikande mening som anmäldes i utskottet i går mer hade karaktären av att röra hantering och process. Men jag tycker att du väl förklarade bakgrunden till vad det är som ni har en avvikande mening om, så det är fullt förståeligt i uppteckningarna.

Anf. 53 AMINEH KAKABAVEH (V):

Jag har en skriftlig version också, men den är ganska lång och jag vill inte läsa upp den men kan lämna in den.

Anf. 54 ORDFÖRANDEN:

Innebörden har gått fram i uppteckningarna. Även de här frågorna kommer att återkomma både här och i utskottet.

Anf. 55 ARON MODIG (KD):

Jag vill framföra att vi från KD:s sida tycker att det är mycket bra att de här frågorna lyfts upp och intensifieras i samarbetet på EU-nivå.

I och med att vi anmälde en avvikande mening i går i utskottet vill jag också framföra att vi välkomnar den skriftliga utvecklingen av ståndpunkten här och inte minst det som statsrådet lyfte upp muntligt om återtagandeavtal och resehandlingar bland annat. Med det kan vi ställa oss bakom regeringens ståndpunkt.

Anf. 56 ORDFÖRANDEN:

Jag vill göra en kort kommentar. Återvändande är en ganska svår fråga. Det är ju en naturlig del av en reglerad invandringspolitik att det alltid finns återvändandefrågor.

Jag skulle vilja ställa en fråga till ministern med anledning av att det som du redovisade, och jag antar att det blir ett meningsutbyte på rådet när det gäller den nationella praxisen.

Har Sverige något att anföra i den delen när det gäller vad man jobbar med för att slippa använda förvar för minderåriga? En anledning till att det finns restriktiva regler både i återvändandedirektivet och i våra egna svenska regler när det gäller att använda sig av förvar är ju att det är extra försvårande och ur många synvinklar ett ganska dåligt sätt att ha en bra relation och se till att barn växer upp på ett bra sätt.

Jag tänker att Sverige kanske har någonting att bidra med när det gäller hur man jobbar för att förvar ska användas i så liten utsträckning som möjligt.

Anf. 57 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S):

Tack för stödet för ståndpunkten som den nu ser ut och för de tillägg som jag gjorde muntligen här!

Vår ingång är att vi ska ha en reglerad invandring, och det innebär att de som har asylskäl och skyddsbehov får stanna men de som inte har skyddsbehov eller asylskäl måste återvända till sina hemländer eller till det EU-land där de har varit registrerade om det är ett Dublinärende.

Förra året fattade Migrationsverket 112 000 beslut. 60 procent av dem var bifall, vilket innebär ungefär 67 000 bifall. Det innebär också att ett stort antal fick avslag, och det var därför som jag redovisade siffrorna när det gäller antalet som faktiskt lämnar Sverige. Det finns ofta en bild av att det är mycket få som åker tillbaka, och jag vill säga att det inte är så. 19 000 lämnade Sverige förra året. Det är den högsta siffran någonsin. Vi lämnar nu faktiskt också människor tillbaka till Irak och Afghanistan – länder som tidigare kanske har varit mer problematiska.

Efter återtagandeavtalet med Afghanistan i höstas går det här lättare. Vi har nu direkta kontakter på regeringsnivå också med ministrar som jag till och med kan ringa till direkt för att klara ut eventuella svårigheter. Det där har alltså förbättrats väsentligt. Det måste nog göras, helt enkelt.

När det gäller barn, för att svara på Åsa Romsons fråga, har vi väldigt strikta regler. Om vi kan bidra med något i den europeiska diskussionen är det just det. Först och främst håller vi allmänt sett människor i förvar under mycket korta perioder. Det är inför att man ska göra tvångsavvisningar som man hämtar in folk för förvar. Det är mycket korta perioder. För barn är maxgränsen 72 timmar. Det är alltså precis inför avresa. Om det finns synnerliga skäl kan tiden förlängas, men det är under strikta former.

Samtidigt måste den här möjligheten finnas, för hade vi inte haft den skulle vi inte kunna avvisa barnfamiljer med tvång, och det behöver vi göra ibland, för annars hade de bara kunnat vara kvar. Det behöver vi alltså göra ibland, men man ska ha full respekt för vilka svårigheter det här ändå för med sig och med vilken känslighet man måste hantera alla de här ärendena. Samtidigt måste det göras, för annars har vi ingen reglerad invandring.

Anf. 58 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning med notering av avvikande meningar från dels Sverigedemokraterna, dels en oliklydande från Vänsterpartiet. Dessutom finns en avvikande mening från Moderaterna kring en specifik fråga.

Det finns en majoritet till stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går vidare till nästa dagordningspunkt som justitie- och migrationsministern har ansvar för. Det är nr 11, Övriga frågor.

Har ministern någonting att säga på a-punkten?

Anf. 59 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Inte mycket mer än att Österrike ska återrapportera från den konferens som de höll i februari 2017.

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi går vidare till dagordningspunkt 12, Tillhandahållande av digitalt innehåll. Det är en informationspunkt på dagordningen.

Anf. 61 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

I december 2015 presenterade kommissionen två förslag till direktiv om konsumenträtt. Det ena rör tillhandahållande av digitalt innehåll, och det andra rör försäljning av varor på nätet eller annars på distans.

På rådmötet kommer ordförandeskapet att lägga fram en framstegsrapport rörande förslaget om det digitala innehållet. Det förväntas inte bli någon diskussion i frågan, och jag hänvisar till det skriftliga materialet som också civilutskottet fått som skriftlig information.

Anf. 62 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

När det gäller dagordningspunkt 13 undrar jag om det är någon av underpunkterna a eller b som du ska ta, ministern?

2016/17:31
24 mars

Anf. 63 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Ja, a, alltså den som rör penningtvätt. Förslaget är en del av kommissionens åtgärdsplan för förstärkning av kampen mot finansiering av terrorism. Vid det här rådsötet kommer vi endast att ha en lägesrapport rörande förhandlingsarbetet. Sedan vill jag hänvisa till det skriftliga material som finns och som har överlämnats i form av en faktapromemoria. Frågan var också uppe i justitieutskottet i går.

Anf. 64 BÖRJE VESTLUND (S):

Jag har en kort fråga. Hänger det här straffrättsliga regelverket ihop med det fjärde penningtvättsdirektivet som kommer att behandlas i finansutskottet?

Anf. 65 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Den frågan får jag överlämna till chefstjänstemannen här bredvid mig.

Anf. 66 Departementsrådet ANNA-CARIN SVENSSON:

Nej, den hänger inte ihop med det. Det här gäller miniminivåer för straffsatser.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Var det någon ytterligare övrig fråga på dagordningspunkt nr 14?

Anf. 68 Justitie- och migrationsminister MORGAN
JOHANSSON (S):

Vi kommer att få information om aktuella lagstiftningsförslag, men vi har inte fått något presenterat närmare på den dagordningspunkten. Det finns inte mer att säga.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

Då finns det kanske inte mer för oss att fråga heller. Vi tackar justitie- och migrationsminister Morgan Johansson för i dag och önskar lycka till på rådsötet.

§ 2 Rättsliga och inrikes frågor

Statsrådet Anders Ygeman

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 8–9 december 2016

Återrapport från informellt ministermöte den 26–27 januari 2017

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 27–28 mars 2017

Anf. 70 ORDFÖRANDEN:

Vi är något försenade, men det är inte alltid så lätt att förutspå vilka diskussioner vi behöver ha.

Vi hälsar inrikesminister Anders Ygeman välkommen till EU-nämnden för samråd inför och återrapportering från RIF-råden.

Vi börjar som vanligt med återrapporter och de dagordningspunkter som ligger på statsrådets ansvar från tidigare rådsmöten, dels decembermötet, dels januarimötet. Finns det något att anföra utöver de skriftliga handlingarna?

Anf. 71 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Nej.

Anf. 72 KRISTER HAMMARBERGH (M):

Det här kanske inte är så mycket av en fråga utan mer ett förtydligande för protokollets skull gällande rapporterna från december och också den senare vad gäller Sveriges ställningstagande rörande Eppo. Decemberprotokollet kan, om man läser det på ett felaktigt sätt, få en att tro att Sverige har tagit en annan position än vad Sverige har tagit.

Anf. 73 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Jag ska vara kristallklar: Sverige har sagt nej till Eppo, dock inte till allas oförställda glädje. Diskussionen om några av de andra ska gå igenom ett fördjupat förfarande pågår. Sverige tänker inte delta i något sådant. Däremot har vi inte stängt dörren för att någon gång någonsin överväga att gå med. Jag är glad över att det mandat som EU-nämnden och justitieutskottet har gett regeringen har möjliggjort att Eppo nu är betydligt bättre än vad det hade varit utan det. Det är alltså ett betydligt bättre Eppo som vi inte går med i än det som vi från början sa nej till att inte gå med i.

Anf. 74 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för återrapporten och lägger den till handlingarna.

Vi går in på RIF-dagordningen där justitie- och migrationsministern tidigare har avverkat en del punkter men några återstår för statsrådet att gå igenom.

Vi börjar med dagordningspunkt 4, It-åtgärder i samband med gränsförvaltning. Det är en a- och en b-punkt som båda är informationsärenden. Du kanske vill ta dem i klump?

Anf. 75 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Ja. Vid rådmötet nästa vecka kommer ordförandeskapet att presentera en lägesrapport om arbetet med två förslag. Det ena rör upprättandet av ett europeiskt system för reseinformation och inresetillstånd, det så kallade Etias. Det andra rör ett in- och utresesystem som också kallas för EES.

Båda förslagen har varit föremål för överläggningar i justitieutskottet. Förslaget om EES har även diskuterats med EU-nämnden inför rådsmöten i april, oktober och december förra året. Det förväntas inte någon diskussion vid rådmötet, och jag ber därför att få hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 76 AMINEH KAKABAVEH (V):

Tack för föredragningen! Vänsterpartiet har haft en avvikande mening i justitieutskottet, och jag vill anmäla den även här.

Anf. 77 ORDFÖRANDEN:

Fast det är en informationspunkt. Att det i vårt arbetsmaterial finns redovisat att det när man har diskuterat frågan i sak har funnits avvikande meningar betyder inte att det nu inför det här rådmötet är någon poäng med att upprepa dem i nämnden eftersom vi inte antar någon ny ståndpunkt. Vi är medvetna om det i sak, och jag tror att regeringen är medveten om att det finns en avvikande mening om sakinnehållet. Men som ministern sa är det bara information, så vi kommer inte att anteckna några avvikande meningar eftersom vi bara tackar för informationen.

Vi tackar för informationen.

Vi går vidare till dagordningspunkt 5, Övrigt.

Anf. 78 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Det finns inga punkter anmälda.

Anf. 79 ORDFÖRANDEN:

Då tar vi i stället dagordningspunkt 9, En europeisk gräns- och kustbevakning: Genomförande. Det är också en informationspunkt.

Anf. 80 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Frågan rör genomförandet av EU:s nya gräns- och kustbevakningsbyrå.

I januari presenterade kommissionen sin första rapport om genomförandet.

Den andra rapporten om genomförandet redovisar de framsteg som gjorts men listar också sådant som medlemsstaterna och Frontex ännu inte uppfyllt. Alla medlemsstater och berörda uppmanas även att snarast genomföra sina åligganden.

Eftersom detta är en informationspunkt hänvisar jag till det skriftliga materialet.

Anf. 81 KRISTER HAMMARBERGH (M):

En fråga av intresse: Har medlemsstaten Sverige fullföljt sina åtaganden?

Anf. 82 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Svar ja. Vi har anmält två personer till poolen för återvändandespecialister.

Därutöver för Polismyndigheten för närvarande diskussioner med Kriminalvården och Migrationsverket om vilka personer och profiler som ska användas i poolen.

Generellt sett är Sverige ett av de länder som bäst lever upp till åtagandena i Frontex. Däremot finns det ett antal andra länder som har väldigt låg grad av uppfyllelse.

Anf. 83 ORDFÖRANDEN:

Tack för informationen!

Vi går till dagordningspunkt 10, Nätverket för kunskapsspridning om radikalisering: Fortsatt arbete.

Anf. 84 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Vid rådsmötet kommer vi att få information från ordförandeskapet om det fortsatta arbetet i nätverket för att förebygga extremism.

Även Tyskland önskar informera om sina tankar om det fortsatta arbetet.

Jag ber att få hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 85 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen om denna intressanta fråga.

Vi går till dagordningspunkt 11 b, Uppföljning av EU:s internetforum. Det är också en informationsfråga.

Anf. 86 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Här förväntas vi få information om uppföljningen av forumet den 8 december.

Det är samma sak här: en informationspunkt. Jag hänvisar till det skriftliga materialet.

Anf. 87 ORDFÖRANDEN:

Man kan också tänka sig att det finns ytterligare material vid återrapporten nästa gång om man vill ställa frågor.

Med detta tackar vi för informationen.

Vi går till dagordningspunkt 11 c, Lagring av uppgifter, under Övriga frågor. Det är också en informationspunkt.

Anf. 88 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Jag ber att få återkomma till denna fråga alldeles strax under dagordningspunkt 15.

Anf. 89 ORDFÖRANDEN:

Ja, exakt. Vi tar det under dagordningspunkt 15. Mycket bra.

Då går vi till dagordningspunkt 13 b, Förverkande.

Anf. 90 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Den rör förslaget om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och förverkande, som vi i februari överlade om i justitieutskottet.

Eftersom det är en informationspunkt ber jag att få hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 91 ORDFÖRANDEN:

Vi börjar lära oss det här nu. Är det någon som har läst det skriftliga materialet och har frågor? Jag finner inte så. Vi tackar för informationen och läser bättre nästa gång.

Då kommer vi till dagordningspunkt 15, Lagring av uppgifter. Det är också en informationspunkt.

Anf. 92 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Här tänkte jag ändå ta upp några sekunder av nämndens tid.

Som ni känner till ogiltigförklarade EU-domstolen det så kallade datalagringsdirektivet i april 2014.

I december förra året meddelade EU-domstolen att även den svenska regleringen av datalagen för brottsbekämpande ändamål inte står i överensstämmelse med EU-rätten.

De brottsbekämpande myndigheternas tillgång till lagrade uppgifter om elektronisk kommunikation är av mycket stort värde för att kunna bekämpa brottslighet. Regeringen tillsatte därför den 16 februari i år en utredning som ska se över hur vårt regelverk förhåller sig till domen och föreslå de ändringar som behövs. Utredningen ska redovisa sitt uppdrag redan den 9 oktober 2017.

EU-domstolens domar får betydelse för alla EU:s medlemsstater. Vid sidan av det nationella arbetet är det därför av stor betydelse att frågan om datalagring diskuteras på EU-nivå i syfte att hitta en samsyn när det gäller balansen mellan skyddet för den enskildas personliga integritet och myndigheternas behov av uppgifter för att kunna bekämpa brott.

Nu är det endast fråga om en informationspunkt på agendan. Informationen kommer att handla om vägen framåt för arbetet med frågan. En expertgrupp rörande datalagring kommer att inrättas för att i huvudsak utbyta erfarenheter och diskutera framkomliga vägar på EU-nivå i fråga om datalagring.

Vi kommer att följa frågan noga och är beredda att vid behov överväga ytterligare åtgärder från svensk sida.

Anf. 93 KRISTER HAMMARBERGH (M):

Vi uppskattar att regeringen driver på den här frågan. Det är en oerhört angelägen fråga. Den oerhört väsentlig och viktig.

Vi kommer naturligtvis att stötta regeringen i det arbetet när och där det behövs.

Anf. 94 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Bra! Det är vi tacksamma för.

Anf. 95 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi går till dagordningspunkt 16, Straffrätt i cyberrymden, som är en diskussionspunkt.

Anf. 96 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Vid RIF-rådet i juni förra året antogs rådsslutsatser om förbättrad straffrätt i cyberrymden.

På RIF-rådet i december delrapporterade kommissionen sitt arbete med uppföljning av rådsslutsatserna. Medlemsstaterna gav då sitt stöd. Vid samma rådsmöte enades medlemsstaterna om hur man skulle arbeta vidare med kryptering.

Inför detta rådsmöte har ordförandeskapet presenterat ett discussionsunderlag angående utmaningar i kampen mot it-relaterad brottslighet. Tanken är att kommissionen ska uppdatera medlemsstaterna om det arbete som pågår. En riktlinjedebatt ska också hållas.

Vi har fått ett nytt underlag från ordförandeskapet att utgå från. Det ersätter vad som tidigare skickats ut. Underlaget är nu särskilt inriktat på samordning av arbetet med andra politikområden och sakintressen, till exempel dataskydd, mänskliga rättigheter och handel. Det innehåller dock inga nyheter.

Ordförandeskapet ger oss tillfälle att dela med oss av positiva erfarenheter från samarbete och samordning mellan olika politikområden på nationell nivå. Det ges också tillfälle att lämna förslag på hur vi kan förbättra samordningen mellan olika politikområden inom EU.

Vi har tidigare lämnat vårt stöd till fortsatt arbete för att förbättra straffrätten i cyberrymden. Arbetet som pågår kommer förhoppningsvis att innebära att våra myndigheter får bättre verktyg för att utreda och lagföra it-relaterad brottslighet.

Vi håller med ordförandeskapet om att det är viktigt att frågan samordnas med arbetet inom andra politikområden. Under tiden som kommissionens arbete pågår bör därför expertdiskussionerna fortsätta.

Vi tror dock att det kan vara bra att ta del av kommissionens slutrapport innan vi drar några konkreta slutsatser om hur vi bör gå vidare inom EU.

Anf. 97 ORDFÖRANDEN:

Får jag bara ställa en fråga om de frågor som finns redovisade för nämnden.

Statsrådet sa att det finns ett nytt underlag. Är det nya frågor, eller är det ungefär de frågor som nämnden har sett?

Anf. 98 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Det är samma frågor som nämnden har sett. Det nya handlar om inriktning på diskussionen.

Anf. 99 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns starkt stöd för den här redovisade inriktningen.

Anf. 100 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Vid rådsrådet förväntas en riktlinjedebatt om hur vi kan stärka det internationella rättsliga samarbetet för att se till att den som deltar i den brutala terrorismen åtalas och straffas.

Det finns tecken på att Daish i och omkring Syrien och Irak nu successivt trycks tillbaka. En alltmer aktuell fråga är därför hur rättsväsendet i Irak och i EU:s medlemsstater ska kunna ställa ansvariga till svars för deras handlingar. Det handlar särskilt om hur vi ska kunna säkra bevisning från dessa områden.

Det är viktigt att alla länder engagerar sig vad gäller Irak. Sverige gör det bland annat genom att tydligt driva förslaget om att upprätta en civil EU-krishanteringsinsats. En sådan insats skulle kunna stödja och stärka just Iraks rättsväsen och säkerhetssektor.

Inom FN stöder vi aktivt arbetet för att bistå utredning och åtal i Syrien för de allvarligaste internationella brotten. Även bilaterala insatser bör uppmuntras.

Vid ministerrådet i december förra året presenterade EU:s antiterrorismsamordnare ett dokument med ett flertal rekommendationer, ett dokument som ni då fick ta del av.

Bland annat presenterades rekommendationer om rättsväsendets respons mot terrorism. Dessa handlar i huvudsak om att utnyttja resurserna inom EU, särskilt Eurojust och Europol, och pekar på olika möjligheter att säkra inhämtning av bevisning.

Samordnaren lyfter också fram att EU bör ge sitt stöd till vissa internationella initiativ för ökad lagföring och stärkande av Iraks rättsväsen.

Sverige är redan aktivt här. Inom EU stöder vi den så kallade undersökningskommissionen för Syrien och den oberoende mekanismen för att bistå utredning och åtal i Syrien för de allvarligaste internationella brotten.

Inom EU är Sverige en av de medlemsstater som tydligast driver förslaget om en EU-krishanteringsinsats för att stärka det irakiska rättsväsendet. Terrorismen ska bekämpas oavsett var den förekommer, och ansvariga ska ställas till svars. Samarbetet inom EU är centralt för Sveriges internationella arbete mot terrorism. Ett väl fungerande internationellt rättsligt samarbete är i många fall avgörande för att kunna utreda terrorbrottslighet.

Regeringen välkomnar samordnarens rekommendationer som grund för fortsatta diskussioner. För att nå mer konkreta resultat skulle detaljerade diskussioner kunna fortsätta på expertnivå.

Anf. 101 ORDFÖRANDE:

Det var en fullgod redogörelse från ministern på detta oerhört intressanta område.

Jag finner att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Jag förutser att det inte finns några frågor under dagordningspunkt 18 som inte redan har tagits upp i andra sammanhang.

Vi tackar inrikesministern och önskar lycka till på rådsrådet.

Innehållsförteckning

§ 1 Rättsliga och inrikes frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 MIKAEL CEDERBRATT (M).....	1
Anf. 5 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	1
Anf. 6 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 7 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	2
Anf. 8 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 9 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	2
Anf. 10 ESKIL ERLANDSSON (C).....	2
Anf. 11 MIKAEL CEDERBRATT (M).....	3
Anf. 12 ARON MODIG (KD)	3
Anf. 13 AMINEH KAKABAVEH (V).....	3
Anf. 14 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 15 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	3
Anf. 16 Ämnesrådet MARIA WESTMAN-CLÉMENT	4
Anf. 17 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	4
Anf. 18 Departementsrådet MATTIAS WAHLSTEDT	4
Anf. 19 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	4
Anf. 20 JOHNNY SKALIN (SD)	5
Anf. 21 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	5
Anf. 22 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 23 JOHNNY SKALIN (SD)	6
Anf. 24 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 25 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	6
Anf. 26 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 27 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	7
Anf. 28 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 29 JOHNNY SKALIN (SD)	8
Anf. 30 SAID ABDU (L).....	8
Anf. 31 AMINEH KAKABAVEH (V).....	8
Anf. 32 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 33 Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S).....	9

Anf. 34	ORDFÖRANDEN	10
Anf. 35	AMINEH KAKABAVEH (V)	10
Anf. 36	JOHNNY SKALIN (SD)	11
Anf. 37	ORDFÖRANDEN	12
Anf. 38	Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S)	12
Anf. 39	ORDFÖRANDEN	13
Anf. 40	JOHNNY SKALIN (SD)	13
Anf. 41	ORDFÖRANDEN	13
Anf. 42	JOHNNY SKALIN (SD)	13
Anf. 43	ORDFÖRANDEN	13
Anf. 44	Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S)	13
Anf. 45	ESKIL ERLANDSSON (C)	16
Anf. 46	MIKAEL CEDERBRATT (M)	16
Anf. 47	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 48	MIKAEL CEDERBRATT (M)	17
Anf. 49	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 50	JOHNNY SKALIN (SD)	17
Anf. 51	AMINEH KAKABAVEH (V)	18
Anf. 52	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 53	AMINEH KAKABAVEH (V)	18
Anf. 54	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 55	ARON MODIG (KD)	18
Anf. 56	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 57	Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S)	19
Anf. 58	ORDFÖRANDEN	20
Anf. 59	Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S)	20
Anf. 60	ORDFÖRANDEN	20
Anf. 61	Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S)	20
Anf. 62	ORDFÖRANDEN	20
Anf. 63	Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S)	20
Anf. 64	BÖRJE VESTLUND (S)	20
Anf. 65	Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S)	21
Anf. 66	Departementsrådet ANNA-CARIN SVENSSON	21
Anf. 67	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 68	Justitie- och migrationsminister MORGAN JOHANSSON (S)	21
Anf. 69	ORDFÖRANDEN	21
§ 2 Rättsliga och inrikes frågor		22
Anf. 70	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 71	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	22
Anf. 72	KRISTER HAMMARBERGH (M)	22
Anf. 73	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	22
Anf. 74	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 75	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	22

Anf. 76	AMINEH KAKABAVEH (V)	23
Anf. 77	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 78	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	23
Anf. 79	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 80	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	23
Anf. 81	KRISTER HAMMARBERGH (M)	23
Anf. 82	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	24
Anf. 83	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 84	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	24
Anf. 85	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 86	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	24
Anf. 87	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 88	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	24
Anf. 89	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 90	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	25
Anf. 91	ORDFÖRANDEN	25
Anf. 92	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	25
Anf. 93	KRISTER HAMMARBERGH (M)	25
Anf. 94	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	25
Anf. 95	ORDFÖRANDEN	26
Anf. 96	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	26
Anf. 97	ORDFÖRANDEN	26
Anf. 98	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	26
Anf. 99	ORDFÖRANDEN	26
Anf. 100	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	27
Anf. 101	ORDFÖRANDEN	27
Anf. 102	Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	27